

عنوان مقاله:

ضرورت برقراری ارتباط بین علوم روانشناسی در جهت توسعه پایدار

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سعید بابایی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار فرآیندی است که آینده ای مطلوب را برای جوامع بشری متصور میشود که در آن شرایط زندگی و استفاده از منابع، بدون آسیب رساندن به یکپارچگی، زیبایی و ثبات نظامهای حیاتی، نیازهای انسان را برطرف می سازد توسعه پایدار راه حلهایی را برای الگوهای فانی ساختاری، اجتماعی و اقتصادی توسعه ارائه می دهد تا بتواند از بروز مسائلی همچون نابودی منابع طبیعی، تخریب سامانه های زیستی، آلودگی، تغییرات آب و هوایی، افزایش بیرویه جمعیت، بی عدالتی و پایین آمدن کیفیت زندگی انسان های حال و آینده جلوگیری کند. توسعه پایدار فرآیندی است در استفاده از منابع، هدایت سرمایه گذاریها، جهت گیری توسعه فناوری و تغییرات نهادی، با نیازهای حال و آینده سازگار باشد. توسعه پایدار نیاز به شکل گیری و تداوم، همچنین خودباوری و خلاقیت دارد از همین منظر است که نقش زیر ساختی علوم تربیتی و روانشناسی با محوریت انسان با کشف قوانین رشد و تکامل طبیعی، در شکل دهی و سازماندهی شخصیت فردی و اجتماعی به کمک علوم رفتاری، علوم اجتماعی و روانشناسی معنی پیدا می کند و همچنین توسعه پایدار نیاز به تداوم دارد که با وضع روش های کشف شده از قوانین رشد و تکامل طبیعی، نقش مشاوره و آموزش نیز در تداوم ذکر شده معنی دارد. اگر روند رشد و تکامل طبیعی، بعنوان الگو توسعه سازمان شخصیت در بستر و کارکردهای علوم تربیتی و روانشناسی، را بعنوان یک اصل بپذیریم، آنگاه زنجیره توسعه سازمان شخصیت در فرد مقدمه ای خواهد بود بر ایجاد محورهای بعدی یعنی توسعه سازمانی فرهنگ در جامعه و نهادها و توسعه سازمانی زیست محیط در بهره وری و پایدار نگه داشتن محیط زیست.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، علوم تربیتی، علوم انسانی، روانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1255847>

